

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 109.487 van 19 juli 2002
in de zaak A. 123.943/XII-3592.**

In zake : de NV BELGIAN SHELL,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. Denys,
kantoor houdende te Brussel,
Grotehertstraat 12

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Landsverdediging.

tussenkommende partij :

de NV TOTALFINAELF,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. Lindemans,
kantoor houdende te Brussel,
Keizerslaan 3.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Belgian Shell op 17 juli 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van het Ministerie van Defensie met betrekking tot de gunning van 75.000 m³ (eerste 30 percelen van 2500 m³) reactiemotorenbrandstof Jet A1 naar aanleiding van de opdracht ingevolge het bestek nr. MRMP-M/AM1 232004 van 6 februari 2002”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 17 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 juli 2002, om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad E. Brewaeys;

Gehoord de opmerkingen van advocaten M. Denys en P. Naessens, die verschijnen voor de verzoekende partij, van P. Neels kapitein-commandant, die

verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat D. Lindemans, die verschijnt voor de tussenkommende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. Vermeire;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de NV Totalfinaelf met een verzoekschrift van 19 juli 2002 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij voordeel blijkt te halen uit de bestreden beslissing en erbij belang heeft dat de vordering wordt afgewezen; dat haar verzoek dienvolgens moet worden ingewilligd;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering onontvankelijk is wegens gebrek aan belang; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over deze exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie slechts noodzakelijk zou zijn indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in essentie stelt dat uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat het mogelijk verlies van een overheidsopdracht ipso facto een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich brengt, dat dit nadeel onherstelbaar wordt wanneer het aangevochten besluit wordt uitgevoerd, dat de gunning voor haar een bedrag van 12.811.500,00 euro inhoudt, dat door het verlies van de opdracht haar concurrentiepositie wordt aangetast vermits het neerkomt op een blaam de beste inschrijving te doen en niet te mogen leveren, de opdracht een referentieopdracht is

en bovendien een prestigieus karakter heeft, dat zij een herstel in natura nastreeft eerder dan een louter herstel bij wege van schadevergoeding en dat, vermits aan de tussenkommende partij meer wordt vergund dan in het oorspronkelijk bestek was voorzien zij de kans verliest om voor het meerdere deel van de opdracht in aanmerking te komen;

Overwegende dat het voorliggende geschil de schorsing betreft van een beslissing die betrekking heeft op een overheidsopdracht waaromtrent de overeenkomst reeds tot stand is gekomen; dat zulks door geen van de partijen wordt betwist en blijkt uit de brief van de verwerende partij van 17 of 19 juni 2002 aan de tussenkommende partij, waarbij de bestelling wordt geplaatst; dat de gevraagde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen niet de schorsing zou meebrengen van de tot stand gekomen overeenkomst aangezien het tot de uitsluitende bevoegdheid van de gewone rechtbanken behoort om de uitvoering van deze overeenkomst te schorsen; dat de verzoekende partij ter terechtzitting voorhoudt dat de overeenkomst absoluut nietig zou zijn wegens haar beweerd frauduleus karakter; dat, de beoordeling van het al dan niet rechtmatig karakter of de geldigheid van een overeenkomst niet de zaak is van de Raad van State;

Overwegende dat bijgevolg, zoals bij arrest nr. 87.983 van 15 juni 2000 van de algemene vergadering van de afdeling administratie van de Raad van State is gesteld, aldus het nadeel waardoor verzoeker aanvoert bedreigd te zijn, niet kan worden tenietgedaan of vermeden door een schorsingsarrest van de Raad van State;

Overwegende dat aan de derde van de door het voormelde artikel 17 gestelde voorwaarden niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de NV Totalfinaelf in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien juli 2002, door :

de HH. E. BREWAEYS,
F. BONTINCK,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

E. BREWAEYS.